

Εἶδε πολλὴν τὴν ἀδικίαν, καὶ τὴν κακοφαντίαν μας,
τὴν ἀτοπίαν τὴν πολλήν, καὶ τὴν συκοφαντίαν μας.
Καὶ νόησιν τοῦ ἔδωκαν ἀντάμα μὲ τὴν γνῶσιν, 525
δίχως νὰ ξεύρη μάθημα, καὶ γράμμα ν' ἀναγνώσῃ.
Καὶ ῥήτορας ἐγένηκε, νὰ μᾶς καταμυτώσῃ,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια μας νὰ φύγῃ νὰ γλυτώσῃ.
Καὶ ὄχι μόνον ἔφυγε, μὰ καὶ κοπάνησέ μας,
ἀνόητους μᾶς ἔδειξε, καὶ κατασβόλωσέ μας, 530
Ἐπῆρε καὶ τὰ ῥοῦχα μας, καὶ ἐξεγύμνωσέ μας,
ἐπῆρε μας καὶ τὴν τιμὴν, καὶ κατεντρόπιασέ μας.
Χαρὰ σὲ σὲ κύρ γάδαρε, καὶ μὲ τὴν φρόνησίν σου,
γιατὶ μὲ γνῶσιν ἔφυγες, μὲ τὴν προτίμησίν σου.
Ὡ γάδαρε, κύρ γάδαρε, γάδαρος πλειὸ δὲν εἶσαι, 535
πρέπου σου τοῦτο πόκαμες πάντοτε νὰ παινήσαι.
Θαῖρῶ γιὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ γάδαρον δὲν σε κρᾶζουν,
ἀλλὰ ὡς τιμιώτερον Νίκο σὲ ὀνομάζουν.
Τὸ ὄνομα ἐκέρδησες αὐτὸ με πονηρία,
καὶ τὴν ζωὴν σου ἔγλυσες ἀπ' αὐτὰ τὰ θηρία. 540